

14. Palotai HÍRMONDÓ

VÁROSI HETILAP

1991. április 23.

Tisztelt Olvasók!

Örömmel teszünk eleget a „Palotai Hírmondó” szerkesztői felkérésének, hogy a lap olvasóit köszöntsük abból az alkalomból, miután nemcsak reklámújság, hanem városi információs hetilap kíván lenni.

A lap szerkesztői régi úr betöltésére vállalkoznak, amikor felvállalják, hogy híreket, információkat közölnek, közvetítenek a lap hasábjain keresztül városunk életéről, az itt élőkéről.

A Hírmondó segítségével lehetőség lesz arra, hogy a Képviselőtestület és a Polgármesteri Hivatal munkáját jobban megismerjék, mert szeretnénk, ha minden információ eljutna Önökhöz.

Örülnénk annak, ha hamarosan eljuthatnánk oda, hogy senki sem és Ön sem érezne az információból a közösségünkben kirekesztettné magát.

Vállaljuk és hisszük, ha az őszinte szó, a problémáink valós feltárása eljut városunk polgáraihoz, ha gondjainkat megoszthatjuk velük és a problémák megoldásához közösen keressük a kiutat, talán Önök nagyobb megértésre, mi pedig nagyobb lelki nyugalomra találunk.

Bizunk abban is, hogy a lap nem csak hírmondó, hanem „hírhozó” is lesz mindnyájunk számára, ahol megjelenik a lakossági vélemény, amely feltehetően ütközni is fog egymással és a mi véleményünkkel is, de az így kikristályosodott közös akarat csak hasznunkra válik.

Az új lap megszületésének szívből örülünk, kívánjuk, hogy az újszülött mielőbb jusson túl a kezdeti botladozó lépéseken, közösen nyújtsunk segítséget a felnőtté válásához.

Köszöntünk születésed alkalmából Palotai Hírmondó!

Domokos István
alpolgármester

Leszkovszki Tibor
polgármester

A polgármesteri hivatal közleménye

„A helyi önkormányzat érvényre juttatja a népfeltség elvét, helyi közügyekben demokratikus módon, széleskörű nyilvánosságot teremtve kifejezi és megvalósítja a helyi közakaratot.”

(Önkormányzati tv. 2. §. /1/ bek.)

VÁRPALOTA VÁROS POLGÁRMESTERE ÉS A VÁROS ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐTESTÜLETE 1991. április 18-án 15 órától megtartotta soros ülését. A városháza földszinti tanácstermében. Napirendenként az alábbi témákkal foglalkoztak:

1. Várpalota város...../1991/IV. 18./számú rendelete a fiatal házaspár első lakáshoz jutásának támogatásáról.
2. Várpalota város...../1991/IV. 18./számú önkormányzati rendelete az önkormányzati tulajdonba kerülő bérlemények víz- és csatornadíjának a lakás és a nem lakás céljára szolgáló helyiségek bérlőire való áthárításáról.
3. Várpalota város...../1991/IV. 18./számú önkormányzati rendelete a városi parkolóhelyek gazdaságos kihasználása és a közúti közlekedés- szolgáltatásban használt járművek tárolásáról.
4. Vegyes ügyek.

Az ülés nyilvános volt.

Március 15-éről

Március 15-e nemzetünk nagy ünnepe. Igaz, hogy 1956 után munkanappá silányította a hatalom. Harminckét éven át irtották nemzeti tudatunkat.

Várpalotán sem volt 48-as emlékmű. Az első szerény emlékkövet 1989. március 15-én helyezték el a Vár mögötti parkban a városi tanács, a Hazafias Népfőrdő és a Magyar Demokrata Fórum nevében, hogy legyen hol ünnepelni a végre ünneppé nyilvánított napon.

A következő, 1990. év március 15-én avathattuk fel ugyanott a városi tanács által emelt, impozánsabb emlékművüket, amelyen Petőfiék 12 pontját olvashatjuk darabokra tört kötőmbölkön. Az avató ünnepen 5-600 városi polgárunk jelent meg.

Ezt a március 15-énket sajnos beárnyékolta az első szabad, parlamenti választások körüli csetepaték. Sebtyiben alakult pártcskaink ugyanis este külön ünnepet tartottak az 1989-ben elhelyezett emlékkönnél. Voltak vagy százán.

Józanabb városlakóink helytelenítették ezt a megoszlást. Mert március 15-e az egész magyar nemzet pártokon felüli ünnepe. Ezért is hívta fel az idei év ünnepet hirdető plakátja városunk lakosságát: „Ünnepeljünk együtt!”

Csakhat a több évtizedes nemzetrontó politika és magyartalan nevelés eredményeképpen népünk, városunk lakói nem érzik magukénak az ünnepet. Gyengélkedik magyarságtudatunk, kiveszett belőlünk a nemzeti érzés büszke méltósága. Így fordulhatott elő az a sajnálatos eset, hogy az idei március 15-én Várpalota 30 ezernyi lakosából mindössze 2-300-an vettek részt az ünnepségen a „széttördelt 12 pontnál”. Ráadásul azt a néhány koszorút és a virágokat, amiket az ünneplők az emlékművön elhelyeztek, galád gazemberek másnapra meggyalázták. (Akár csak Veszprémben).

Hát ilyen mélyre jutottunk? Reméljük, elkövetkező nemzeti ünnepeinkre oldódik az átok, s városunk népe is nemzeti létre ocsudik.

F.T.